

36

ROMANIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Dosar nr.

DECIZIA NR. 105

Sedintă publică din dată de 10 ianuarie 2006

**PREȘEDINTE:
JUDECĂTORI:**

GREFIER

Pe rol fiind judecarea recursurilor declarate de părătii D.G.F.P. BUZĂU Regională Vamală Interjudețeană Galați împotriva sentinței nr. 239 din 4 iulie 2005 pronuntată de Tribunalul Buzau, în contradictoriu cu reclamanta SC SRL cu

Recursuri scutite de plata taxei de timbru.

La apelul nominal făcut în sedintă publică a răspuns intimata reclamanță reprezentată de avocat din Baroul Buzau, lipsind recurrentii părăti.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedintă care:

Avocat pentru intimata depune la răspuns intimpinare, arătând că se impune introducerea în cauza în calitate de recurrentă a Administrației Naționale a Vamilor întrucât Directia Regională Vamală Galați nu mai are autoritate juridică.

Curtea, respinge cererea de introducere în cauza a Administrației Naționale a Vamilor.

Avocat pentru intimata arată că nu mai are posibilitatea de formulat, iar Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă curiozitatea în dezbatere.

Avocat pentru intimata reclamantă arată că soluția instantei de fond este legală și temeinică, solicitând respingerea recursurilor ca nefondate. Învederează că declaratiile vamale și declaratiile pe factura dovedesc proveniența bunurilor potrivit art 21 din Protocolul de la Viena și faptul că certificatul de circulația marfurilor nu au fost infirmate sau negăsite de autoritățile vamale, impunându-se anularea actelor constatații nejustificându-se plata penalităților deoarece nu din culpa lor nu au achitat la timp taxele vamale. Nu solicită cheltuieli de judecată.

Deliberând asupra recursurilor de față ;

Reclamanta S.C. " S.R.L. Buzău, a formulat acțiune de concurs fiscal, în contradictoriu cu părății D.G.F.P. Buzău și Direcția Regională Vamală Galați, solicitând ca prin sentința ce se va pronunța, să se dispună anularea deciziei nr. 239/4.VII.2005, emisă de D.G.F.P. Buzău și a actelor constatatoare întocmite de Biroul Vamal Buzău, prin care s-au stabilit, în sarcina reclamantei, obligații vamale și comision vamal, de leiu, (de la 1% lili taxe vamale, de la 1% lili comision vamal, Cu de la 1% lili dobânzi de întârziere și de la 1% lili penalități de întârziere).

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că bunurile introduse în țară erau de proveniență europeană, pentru care se acordă preferințe tarifare vamale, conform prevederilor Codului Vamal și Protocolului nr. 4 al acordului C.E. - România.

Părătele D.G.F.P. Buzău și Direcția Regională Vamală Galați, au formulat întâmpinare, prin care au solicitat respingerea acțiunii.

După administrarea probatorilor cu înscrișuri, Tribunalul Buzău a pronunțat sentința nr. 239/4.VII.2005, prin care a admis acțiunea reclamantei și a anulat decizia și a proceselor - vebale subsecvente.

În motivarea hotărârii, instanța de fond a reținut că aplicarea regimului tarifar preferențial, pentru bunurile importate, a avut la bază declarațiile și mențiunile făcute pe factură și pe declaratiile vamale, ale exportatorului, în sensul că bunurile provin din comunitatea europeană (Germania), astfel că nu poate fi reținuta culpa reclamantei.

Tribunalul a mai reținut că adresa ulterioară a administrației vamale germane poate fi opozabilă numai exportatorului și îl poate prejudicia pe importator, atât timp cât nu s-a făcut dovada relevi sale credințe.

Împotriva sentinței nr. 239/2005 a Tribunalului Buzău, a declarat recurs părătele D.G.F.P. Buzău și Direcția Regională Vamală Galați, care au considerat că hotărârea este netemeinică și nelegitimă.

Astfel, în esență recurențele au arătat că potrivit Protocolului nr. 4 C E - România, dovada originii comunitare a bunurilor se face fie prin certificat de circulație a mărfurilor ECU, fie cu o declarație pe factura dată de exportator, ambele documente provenind de la exportator, astfel că, în condițiile în care, în drumul controlului ulterior, s-a transmis de către autoritatea vamală

germană că dovezile de origine au fost emise incorrect, reclamante nu beneficia de facilitățile prevăzute de art. 105 din H.G. 1114/2001. Examinând sentința atacată, în report de motivele de recurs, cele două cereri ale părătelor și de actele și lucrările apărului, urtea retinere următoarele :

Conform declarării nr. 1012, S.R.L. Buzău, a importat mobilier din lemn și envelope uzate pentru autoturisme, de la un exportator german, pentru care s-au acordat preferințe tarifare, în baza art. 105 din H.G. hr. 1114/2001 și a Protocolului nr. 4 al acordului C.E. - România.

La controlul a posteriori, efectuat de autoritatea vamală germană, la cererea autorității vamale române, s-a constatat că bunurile inscrise în factură nu sunt de origine comunitară, în sensul Protocolului nr. 4, astfel că aceste bunuri nu pot beneficia de regim tarifar preferențial, impunânduse recalcularea obligațiilor vamale, de către Biroul Vamal Buzău.

Faptul că pentru bunurile importate, menționate în factură, firma germană nu a putut prezenta documentele doveditoare a originii mărfurilor, rezultă din înscrisul depus la dosar, emis de autoritatea vamală germană (în limba română) la filele 22 - 23.

Prin urmare, intimata-reclamantă dătorează obligațiile vamale, recalculate de Biroul Vamal Buzău reprezentând taxe vamale (comision vamal și T.V.A.).

Având în vedere că, inițial, intimata a beneficiat de preferințe tarifare, conform mențiunilor inscrise în factura de export nr. ale exportatorului, nu poate fi venită culpa imotorului la prezentarea bunurilor la intrarea în țară, astfel că în valoare gresit în sarcina de plată a reclamantei s-au calculat și dobânzi și penalități de întârziere, aferente obligațiilor vamale, în sumă de

In concluzie, pentru considerentele erătate, în baza dispozițiilor art. 312 Cod pr.civilă, se impune admiterea ambelor recursuri modificarea în parte a sentinței atacate, în sensul admiterii în parte a acțiunii, anularea în parte a deciziei Buzău și înlăturarea obligației intimătoare-reclamante de a plăti dobânzi și penalități de întârziere, de la momentul respectiv, restul dispozițiilor deciziei cu privire la taxe vamale, comision vamal și Taxa pe Valoarea Adăugată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII

DECIDE :

•••••